

ایڈیٹر و پبلشر عبدالحمید الکریم پرنٹنگ پریس ٹیبل باغ کوئٹہ خان شہک کرسا پور وائس 302 تھرڈ فلور یونیورسٹی کمپلیکس فیز 1 جناح روڈ کوئٹہ خان تالان کرے

17 جنوری 2026ء

وزیراعظم ناریلوئی آچکارنا پارت

وزیراعظم محمد شہباز شریف پاکستان ریلویز اٹی ادارہ ٹی و انتظامی کارکردگی پین گین کنگ کن انقلابی گام گین آتے الی گوندسا پارت کرینے کہ پاکستان ریلویز مستحی سلابت آن پد عملی گام گین آتیا تالان روڈ میپ اس بروک آہفتہ پیش کے۔ وزیراعظم محمد شہباز شریف ناکاشی ٹی پاکستان ریلویز اٹی برجا اصلاحات و شوندراری نابیت پرائیویٹ شیخ انا چا ہندار آتون سلابتی دیوان اس ڈبلک۔ وزیراعظم آفس نامیڈیا ونگ انا کنڈ آن شیخ شبنہ نادے جاری بیان نارداٹ دیوان اٹی بنجائی وزیر ریلوئی محمد حنیف عباسی، بنجائی وزیر خزانہ محمد اورنگزیب، بنجائی وزیر جوہا کاری و شینکاری عطاء اللہ تارڑ، بنجائی وزیر موسمی بدلی مصدق ملک، بنجائی وزیر اقتصادی امور احد خان چیمہ، وزیراعظم ناخصوصی مکار ہارون اختر، بینٹشل کوآرڈینیٹر ایس آئی ایف سی لیٹینینٹ جنرل (ر) سرفراز احمد و تعلقہ وزارت آتا سیکرٹری و کمادار آتیاں بیدس پرائیویٹ شیخ انا چا ہندار زید بشیر، پیر سعد احسان الدین و ایلوکلک شیخ بلکر۔ وزیراعظم جم زگر زانی شوندراری، علاقائی صنعت و واپار اٹی مکاری و السی آسرتی و کمرشل کاریم اٹ انگ کن ریلویز نا آب اٹ کارکرد نا اہمیت آہمیت کرسا دوٹی وڈ زگر زانی ویل آتیاں پد ہم گین کارکرد آ وزارت ریلویز نا غٹ ٹیم ء شباہی تس۔

وزیراعظم وزارت ریلویز نا وسیلہ غاتا کمرشل کاریم اٹ انگ کن حکمت عملی ء زوت آن زوت جوڑ کنگ ناخصوصی پارت کرے۔ وزیراعظم پارے کہ زرگزران نا جم شوندراری، صنعت و واپار و ایلوکلک آتا گین ٹی پرائیویٹ شیخ انا چا ہندار آتون سلابت حکومت نا زرگزرائی اصلاحات نا شیخ اسے، پاکستان ریلویز کم وسیلہ غاتیاں پد ہم بھار زواری اٹ گین کارکرد نشان تنگ اٹی ء ہراژکن بنجائی وزیر ریلویز و اونا ٹیم ستاکرڈ۔ اوپارے کہ پاکستان ریلویز اٹی ادارہ ٹی و انتظامی کارکردگی پین گین کنگ کن انقلابی گام گین دہائی تیاں الی ٹس، پاکستان ریلویز اٹی برجا اصلاحات و اودے پین کٹیا کروک جوڑ کنگ آن دا ادارہ ملکی صنعت و واپار نا مومن آدنگ و زرکاری نا آسرتی کن اہم کڑ دادا کنگ کیگ۔ اوپارت کرے کہ پاکستان ریلویز غٹ تعلقہ ارکانی و ادارہ غاتون مستحی سلابت آن پد عملی گام گین آتیا تالان روڈ میپ اس بروک آہفتہ پیش کے۔ وزیراعظم پارے کہ پاکستان ریلویز نا زرگزرائی شوندراری و علاقائی مکاری ٹی اہمیت نارداٹ حکومت انقلابی گام گین آتا روڈ ریسہ بنا ء کرینے ہرانا است جم بھرم مومن آہنگ ء، پاکستان ریلوئی نابابت شوندراری کاریم تیکن حکومتی فنڈ آتا دوٹی منگ ء دہائی اسکان گوجالنگ ہرا است ہسونی نا سوب ء۔

ہمیت کنگ کن رواداری بکار ء

وحید زہیر

اسد بندرغ سے نا ہمیت اک ہندادھ در بھار ء کہ لکھہ، اخمومن آتو لوک آ بندرغ پاک تے، ہتیا ہمیت آتے کوئڈ کر، کئے پین ہم کاریم ارے۔ واسہ بندرغ ہمودے ک مومن آتو لوک ء، ایلو پاک تے کہ یا ہریت ہمیت اس کر۔ وانیام اٹی ارا بندرغ ہندن ء کہ ہمیت آتیاں سیر کپسہ۔ داہمو بندرغ آک ء، ہرا بربر علی گشا دتھر ء، یا است اس عالم مریک، ایلو علم انا ماس مریک۔ نارداٹ نین تیار راج انا چا شیخ ء ملین، داڑے دن ء چا گڑ داس نئے نصیب اف۔ نئے فراخ آ علم تنو ک آ بندرغ نانیام اٹی تو لنگ کن تیار ء، و نئے عالم اسے نا مومن آ علم انا ملاک تنو ک آ بندرغ غٹنگ ء، و انا سوب علم آن زوک آتہ تنو ک آتا زانی ء، یا گڑ اسہ وڑ اسے نا احسان کتزی و برزی نا گواچی ائم۔ ہمو راج آک شون بلبرہ، ہراڑے علم تنو ک آ ملاس آ بندرغ آک ساہرے، و ملاس آ بندرغ ء تیا گرج آ نارداٹ کتاب آتے خاک، و تیا اڈ زوک آمیدان اٹی کمال دوٹی لنگ نا کوشت ء کیگ۔ گڑ اڈ زوک عالم تیا میدان ناملاس آ بندرغ آتون جوان غٹنگ ء، و ملاس آخالب علم عالم نامو چڑی تے سدھا کنگ آچ شیگی منگ، اسننے کہ اودے سما ء کہ علم انا دریاہ آن عاجزی آن بیدس چنگ اس دیرنا ہم نصیب منگ۔

کوئڈ شارا اٹی ای خنات، مند جاگ ہندن ء ہرا ہرے ہراڑے لگ آک شیخ مریرہ، و ہندن پرچس بچل کیرہ کہ بندرغ حیران مریک، وای داڑا ہم حیران مریرہ لگ آتے امرنا تنگ کفلائی جاگ کٹی لگ ء بندرغ اسے، اونا مجلس آکان۔ واملما نا سہ مثال

آنا برن میدان جوڑ کنگ کن تیار اٹن۔ گوازی گر آتے ہم گوازی نا اکیڈمی سے آن گدر بیگونی تنگ ء، اوقنا باقاعدہ گین کنگ نا امتحان اس مریک۔ جوان انگا گوازی گر ن ددے خواری کنگ، دنیانا گوازی گر تا کمال آتیاں واجب مریک۔ اوسنے ٹی اسٹ ایلو نا ریکارڈ ء پرغٹ نا جوڑہ مریک۔ ہیرہ واہ و پزور آجان اتون اوگوازی نا تکنیک آتا خواجہ منگ۔ گڑا الی ء کرن زبان نا تکنیک آتے نوشہ کنگ نا لگٹی تیاں واجب مرین، داڑکن زیات آن زیات خواجنگ، نینے آن پچے زیات پیدہ آ بندرغ نا چاری تینی تے من، ای تو گوازی نا میدان نا سدھ و سنجال کروک آ مالی، دیر ترک آچ جوڑ کروک آتا ہمزت ء کروک آ بجلا بجلا گوازی گر تے خنات۔ نن کن شرف انا خواجہ دیر منگ کیگ؟ ہمو کہ ہرا کار میڈ جمید آتیاں لبریری سے نا خیالداری ء کیگ۔ ادبی چا گڑ داس دوٹی لنگ کن وخت لینک۔ ادیب آتچک و کن وخت لینک۔ ادیب آتچک و تاز ء کھنگ کن سرگڑاں غٹنگ۔ فن انارداٹ دھونی مومن ہر کیگ۔ زبان آتے ٹی فرق کروک آتیاں بد دیک، ادب ء ہیرہ ادب تنگ، ادب ء راج انا کل آن بجلا گرج تنگ، عالم آتا شرفندی ناخ لینک۔ اگر نسنے آن ہرا سٹ ادب نا مسخ ء پیدہ مرے کہ ہرا ادب گوازی گر آتیاں اخلاق دوٹی کرینے، ہرا ارا تینی تین پیتنی نا شرف ء تالان کرینے، ہمو ادب اسننے ادب نا چندا اثر کیگ۔ سوچ دادے۔ اسننے اسٹ اس ایلو نا

بگ اٹی جس خنک، خوانگ آتیاں منزل اسکان سر منگ کن آسرتی خنک۔ اسننے اسد ادیب ایلو ادیب تون ہمیت کرسا، ہمیت ء ایسر کنگ آن مسٹ پاک، داہمیت ء بلکہ، پین ہمیت اس کرک۔ یا یوسکن ء ہمیت اس کر۔ داہمومت انا گئی ء ہرا ادبی چا گڑ داس جوڑ کنگ ناروادار اف۔

پدین آسینا
سبل ندیم

سینا تو بھار ء، وے ارا سینا ء کہ اوقنا کچ کل جہان نا سینا ک جنگ کپسہ، خدا کپ اندہ بندرغ آن سینا ک جتا مسرو بندرغ ء خلکن انگا سترہ غاک شیخ انگا کوٹیک ہم وڑ پسر۔ تو سینا ک اسٹ لہ جیار اٹی باوہ جان ء، دنیائی بندرغ نا ہستی ہندا ہرے آک ء۔ لہ جان و باوہ جان داخس کہ تین کن سوچسہ تیا چناتے کن سوچہ۔ ہمیت امر زندتا روان ء، وے پارہ بھار جوان ء، وے تیا چناتے سوچہ کہ مستی کار دنیائی ہر حساب اٹ سرسب مریرہ، ہرا قلمہ جان و باوہ جان اریرہ، تو ای خنات ہندن ء جاگ کہ تیا سینا تیا قدر ء بھار کیرہ، تو نئے ہمو تہ اوقنا قدر قیمت نا سائنگ، خدا کپ اگر دا دنیائی تیا نئے اار۔

اسد اکر اسرا سے ٹی راہی روان سٹ تو خف تیا ن گمان زار زار ہو غنگ نا توار تم، ای ہمیت راہی مسٹ تو خنات بھلوچی اسلوک ء، اوڑے سر مسٹ تو سہا تما اسٹ اسے نا سینا یعنی باوہ جان تے موکل کرینے، اونا چنک بد حال سترہ گڑ اس تو ہوش ء تیاں گوساہر، و گڑ اس زار زار ہو غارہ، خوبیک شوارہ۔

آتے واکداری تے خدا تسے، اوہم عدل اتون اوار کاریم اٹ انگ۔ جنوری جم زندائی عدل ء دا وڈ اٹ تیا تے کنگے کہ عدل بندرغ ء راج، ہر قوم آتا پچار جوڑ مرے۔ فرد راج آن، راج فرد آن، اس حکومت تون، حکومت اس تون، راہشون پیر و کار تون، و پیر و کار راہشون تون، استاد شاگرد تون، شاگرد استاد تون، لہ باوہ اولیا تون، اولیا دلہ باوہ تون، ارے زہیر تون، زہیر ارے تون، پوریا گ بلوک آڑ تون، و بلوک آ پوریا گرتون، مزدور کارخانہ دار تون، کارخانہ دار مزدور کار تون، کل بندرغ آک اسٹ ایلو، بلکن تیا چندا اتون ہم انصاف کیر۔ عدل زندانا یلوکلک شیخ آتا وڈل صحافت ناخ اکن ہم الی ء۔ ہر صحافی نازی آزمواری ارے کہ او شرو نا وخت آتھد و شیف غٹنگ، و پین گڑ اسے نا بابت سلاہ تنگ و سلاہ اس ٹھینک نا وخت آ، ہمیت اسے نا حق منگ یا منگ نا شادہی تنگ نا وخت آ، وبل اسے نا وکالت نا وخت آ، حق انا شیخ ء و باطل نا مخالفت نا وخت آ، زبردست ء پارت کنگ نا وخت آ، و بالادست تون مومن پیمون منگ نا وخت آ، و سلاہ تنگ نا وخت آ شیخ ء وخت اس ہم عدل آن چپ بزرگو کیت اٹی عدل آن بیدس ہرا ہر قوم آہمیت آتہ پارت کنگ نئے، او احسان و صلہ رچی ارے۔ احسان آن مراد نیک خواہی، فیاضی، ہمدردی، رواداری، خوش خلقی، شجنگ، تین پہ تین است خواہی، اسٹ ایلو نا غلط ء کنگ، ایلو ء اونا حق آن گڑ اس زیات تنگ، و تیا چندا حق آن کم آمانا کنگ، دا عدل آن زیات ء گڑ سے، ہرانا ہمیت جم زندائی عدل آن ہم زیات ارے۔

اسلامی صحافت اٹ عدل و احسان

برکت زیب سالانی

ہیاتی و گندہ غا کاریم آن و ظلم کنگ آن، پنت تیک نئے تاکہ نم پنت ہر فرے۔“ (سورہ النحل، 90)

دا حکم نارداٹ لازم ارے کہ انسان ہر ہمیت اٹی دا ہرے کہ عدل و انصاف نا خواست انت ارے؟ اسننے کہ عدل کپنگ تو ظلم ء۔ ہرا تم بندرغ اس عدل کپک تو دن پا او ظلم کیگ۔ عدل انا ارا وڈ ء، اسد عدل ہمو ارے ہرا دے اللہ نا پک کروک آ دگ وکانوڈ آتے پرغٹ آ عدالت کیگ۔ و عدل انا کانوڈ ء، و نارداٹ حکم دادے کہ ڈوہ پک مرے تو ڈوہار ء سزا تنگ اٹ نری اصل معن۔ اسننے کہ دا وڈ کنگ راج اٹی اسن وایتنی ء برچانگ کن الی ء۔

منٹ: ”تیاڑی بدکار آ ورنیزہ بدکار، گڑا خلجو ہرا سٹ ء ہم تو ک آتیاں سدچا ک، و بلپ نئے زنی آ اوقنا شیخ رحم اس، جاری کنگ اٹی حکم اٹی اللہ تعالیٰ نا، اگر ایمان لیسو اللہ غاودے آ آخرت نا، و حاضر مرے وقت آئے سزا تنگ اٹی نری کپنگ نا دا پرمان دا اہلم آتو رو کنگ آتبار ء۔

عدل انا ارٹیکو وڈ عدل اخلاق ء۔ ہرا دے نئے تین پیتن نا تعلقہ اری و تینا ہرڈے ٹی زندا اوقنا بامدات آتیاں کر فنگ ہرمان کنگ نئے۔ دا پرمان نا مطلب دادے کہ ہر بندرغ تیا واکداری دگ اٹی عدل کے۔ اونا ہر قول و فعل عادلانہ مرے۔ ہرا عمت

اٹی دادر کا عدل آسنگ و برچانگ نا وڈا نٹ ء؟ تو دا ہندن ء سوچ اسے ہرانا ورندی ء فلسفیک ہم تنگ نا کوشت کرینو، و چندی مذہب آک ہم گڑ اس ورندی تنو۔ فلسفیک ہرا ورندی تے، اوقنا حیثیت تاری منڈی نشانہ شت کنگ آن زیات شیخ اس اف۔ سلیس ہمیت ہمو ورندی تا ہرا سنے چندی مذہب آک تنو، تو اوقنی ہم بھار ہندن ء ہرا راک ہمو مذہب آتا کنڈ آن تنگ نو، ہرا قنا بندا تو ہم پستی آارے۔ دن کہ ہندومت، و آتش پرست۔ و بھار آ مذہب آک ہرا ہر ہرا سترہ نو آسانی مذہب، وے اوسنے اوقنا منو ک آک مسخ کرینو، دیکہ عیسائیت و یہودیت، داسوب آن اوقنا ورنیک ہم میران عدل آچور ہفسہ۔

وے اللہ تعالیٰ دن کہ عادل منگ تون اوار اوار رحمن رحیم ہم ارے۔ ہندا سوب آن او انسان اول حضرت آدم علیہ السلام ء عتیا نبی جوڑ کرے۔ اودے داہمیت ء پارے کہ او تیا تشریحی حیثیت اٹی ہرا وڈ عدل سلے۔ او تیاں پد ہم پیغمبر اعظم و آخر حضرت محمد مصطفیٰ اسکان کم و وڈ اسد لکھ و پست و چار ہزار پیغمبر مبعوث فرمائے، و اخیر کلام اللہ و حدیث رسول نا دروٹم اٹی عدل انا ہندا ء ہندن جامع و مانع ء ضابطہ اخلاق اس عطا ء کرے کہ ہرا قیامت اسکان اللہ آن خلوک آتا راشونی ء کرنا کیگ۔ قرآن مجید ٹی انسان آتے پرمان کنگ نئے:

منٹ: ”بے شک اللہ تعالیٰ حکم کیگ انصاف کنگ نا، و جوانی کنگ نا، و تنگ نا سیال آتے، و مع کیگ بے

”کنے نصوہان نا توبہ ء“

گورہ ملک

مٹ: غنوخواریات

داہمیت ء عن بھار وخت بگونی۔ بھار وخت تیت ہم پارین۔ وے داہمیت انا باروٹ بھار کم بندرغ ء سرپدی مروک دا امر ء توبہ اسے، ہرا دے ”نصوہان نا توبہ“ پارہ دا انت اسے آن داخس پنی ء۔

دانا باروٹ مولانا روٹی تیا مٹوٹی ٹی کھانے اونا نوشت نارداٹ ”نصوح“ پنی ء اسد زیند اس منے۔ ہرا ناروٹم و توار زابوٹی ڈول منے۔ اوچ ہم زابوٹی ء بیباک۔ ہرا تم اراغان پشٹن مروک تو نیازی تا وڈ تیتے بوک ہم کیگ۔ او باوہ نا ستماڑ اٹی جوڑ کروک آ نیازی تا شاہی حمام اٹی غسل تنگ، موٹنگک و ماش نا کاریم ء کیگ۔ ہمو حمام اٹی ملک انا شہزادیک و ایلو شاہی خاہوت نا زابل آک پے شوارہ۔

دا کاریم کن اودے اونا خمیر اسل منتو کہ، او یکا دا رداٹ تیتے جننی ملامت کریک۔ و مدای توبہ کریک کہ ایوان پدا کاریم ء کیرہ، وے پدی پشوان مسک، و تیتے حمام آ رینیک، و ہندا کاریم اٹی اخنہ مسک۔ اودے خبر کس کہ دا جوان بکاریم اس اف کرای پین تے لغو، اوسنے غسل ایو۔

داہمیت ء است آخس ”نصوح“ اسد دے درویش اسے اہنا۔ اودرویش نا مومن آد و تقو ک خواست کرے کہ ”حضور ای شوم اسے اٹ وڈ مفروضت۔ اسے خدائے پاک کنے

اودرویش خدار سیدہ ء بزرگ اس، دانا علایت آن ساکس تے، ایسا کپ کرے شیخ پانو۔ نیک انگا بندرغ آک کس ء بے پردہ کپسہ، او شخندہ سے تون پارے ”ہن خدانے اوست آن توبہ کنگ نا تو تین ایٹے۔“ ولی تا دعا زواں قبول مریک۔ نصوح دا بزرگ ناردارا آن سدھا حمام آ ہنا وڑے بادشاہ نامسزے شو لنگ کن بوس۔ او بے شو لنگ ء بنا کرے۔ تو قدرت ء۔

خدان اونا اعل آن جوڑو ک آگنی گم مس۔ دا گک تیک چناتے گئی نا درک متو۔ بیس مرسا پڑو کرے چو کری تے پرمان کرے کہ گاک آتے پا ہوجام نا غٹ درگہ غاتے بند کیو۔ داڑے کاریمی آکل زابول آتے پچو کنا گئی ء کس ڈرانے۔ دا بنگ تون ہرڈ و ہم اٹی نصوح پلڑہ اس ہرنے، ہمون تے پچنک ہڑینگ۔ آن پیدہ مس کہ ایوانا گداک کنے لغز کرے تو کنا تہا انا اصلیت و قمامون آ پاش مریک کہ ای زیندے اٹ۔ داڑے زابولٹی لوپس اٹی بریوہ اودے داسد خنان۔

اصل اٹی شہزادی ء ہروخت بے شو لنگ، سگک و موٹنگک نا کاریم کنگ۔ داسوچنگ تون او بارن آ نصوح ناکس۔ پین شیخ ء زابول اس شہزادی آن داخس شوک او ہراش ک نصوح کس۔ ہندا ژان دناہادی پارے خدائے مرک آن امان تس اٹی ہمودے اوست آن توبہ کریت داسد امر او توبہ ء پرغو۔ داسد کنے کسفر ہم نیازی تا جام اٹی نت پتھرہ۔

دا وڈ نصوح اوست آن توبہ کرے و خدا اودے عزت و پردہ تس۔ اونا توبہ سہ مثال اس جوڑس۔ ایوانا اسکان مخلوق پاک کنے نصوہان نا توبہ ء۔

مولانا روم نا دا نصوح ناکر ء ء نوشہ کنگ نا مسخت دادے کہ ہرکس اوست آن سچائی ٹی توبہ کے تو خداجان اودے ذلت و دہائی آن چنگک اودے و خروانی لینک۔

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

